

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013 roku

sprawy przeciwko A. Z. syna S. i J. z domu Ł.

urodzonego (...) w L.

obwinionego o to, że

- działając jako pracodawca-Dyrektor (...) Publicznego Szpitala (...)we W.z siedzibą przy ul. (...)(...), nie wykonał w okresie od 01.02.2012 r. do 14.02.2012r. ostatecznej decyzji inspektora pracy z nakazu nr rej. (...) - (...) - (...) - (...)z dnia 22.09.2011r. oznaczonej nr 1, o treści: "Poddać szkoleniom okresowym w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy następujących pracowników: B. D., B. E., B. W., B.-Ł. M., B.-B. A. (1), B.-B. R., B. A. (2), C. J., C. M., C. A., D. E., D. M., D. B., G.-M. A. (1), G. J., G. E., G. L., G. T., H.T., H.L., H.-G. A., J. J. (1), J. K., K. I. (1), K. T., K. B., K. I. (2), K. R., L. R., L. B., L. D., Ł. E., M. B., Maj J., M. Ł., M. A. (2), M. E., M. I., M.U., N. P., N. A., O.-G.D., O.E., O.- B. M., P. K., P.-N. E., R. A., S. J. (1), S. A. (1), S. M., S. A. (2), S. B., S. D., S. J. (2), S. R., W. B., W. I., W.K. A., W. C., W. E., W. M.", którego termin wykonania upłynął 31.01.2012 r.

tj. za wykroczenie z art. 283 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) w związku z art. 207 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. nr 232, poz. 1378)

- działając jako pracodawca-Dyrektor (...) Publicznego Szpitala (...)we W.z siedzibą przy ul. (...)(...) w okresie od 01.06.2011 r. do 23.03.2012 r. tj. do dnia zaprzestania pełnienia obowiązków pracodawcy w powyższym podmiocie, nie przestrzegał przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy poprzez niedostarczanie niektórym pracownikom (...) Publicznego Szpitala (...)we W., którzy w związku z wykonywaną pracą mogą być narażeni na kontakt z materiałami biologicznie zakaźnymi, odzieży i obuwia roboczego przewidzianych w wewnątrzzakładowych źródłach prawa pracy pomimo zużycia odzieży i obuwia roboczego wydanych w latach 2005-2008 i dopuszczanie tych pracowników do wykonywania pracy we własnej odzieży i obuwiu roboczym, co dotyczy m.in. pracowników na stanowiskach pielęgniarek (i położnych), salowych oraz techników zatrudnionych w: Klinice (...), Klinice (...), Klinice (...), Klinice (...), Klinice (...), Poradni Genetycznej, Klinice (...).

tj. za wykroczenie z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) w związku z art. 237 (7) § 1, § 2 i § 3, art. 237 § 9 § 1 i 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378)

I. uznaje obwinionego **A. Z.** za winnego czynów opisanych w części wstępnej wyroku i za to, na podstawie art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **1000 (jeden tysiąc) złotych**;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

A. Z. był Dyrektorem (...) Publicznego Szpitala (...) we W. z siedzibą przy ul. (...) (...).

Decyzją inspektora pracy z nakazu nr rej. (...) - (...) - (...) - (...) z dnia 22.09.2011r. oznaczonej nr 1, zobowiązany został do poddania szkoleniom okresowym w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy następujących pracowników: B. D., B. E., B. W., B.-Ł. M., B.-B. A. (1), B.-B. R., B. A. (2), C. J., C. M., C. A., D. E., D. M., D. B., G.-M. A. (1), G. J., G. E., G. L., G. T., H. T., H. L., H.-G. A., J. J. (1), J. K., K. I. (1), K. T., K. B., K. I. (2), K. R., L. R., L. B., L. D., Ł. E., M. B., Maj J., M. Ł., M. A. (2), M. E., M. I., M. U., N. P., N. A., O.-G. D., O. E., O.-B. M., P. K., P.-N. E., R. A., S. J. (1), S. A. (1), S. M., S. A. (2), S. B., S. D., S. J. (2), S. R., W. B., W. I., (...) K. A., W. C., W. E., W. M.. Termin wykonania decyzji zakreślony został do dnia 31.01.2012 r. W wyznaczonym terminie decyzja nie została wykonana.

dowód:

zeznania K. P. k.84 akt;

protokół kontroli k 7-16 akt.

A. Z., będąc pracodawcą-Dyrektorem (...) Publicznego Szpitala (...) we W. z siedzibą przy ul. (...) (...), w okresie od 01.06.2011 r. do 23.03.2012 r. tj. do dnia zaprzestania pełnienia obowiązków pracodawcy w powyższym podmiocie, nie przestrzegał przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy poprzez niedostarczanie niektórym pracownikom (...) Publicznego Szpitala (...) we W., którzy w związku z wykonywaną pracą mogą być narażeni na kontakt z materiałami biologicznie zakaźnymi, odzieży i obuwia roboczego przewidzianych w wewnątrzzakładowych źródłach prawa pracy pomimo zużycia odzieży i obuwia roboczego wydanych w latach 2005-2008 i dopuszczanie tych pracowników do wykonywania pracy we własnej odzieży i obuwiu roboczym, co dotyczy m.in. pracowników na stanowiskach pielęgniarek (i położnych), salowych oraz techników zatrudnionych w: Klinice (...), Klinice (...), Klinice (...), Klinice (...), Klinice (...), Poradni Genetycznej, Klinice (...).

dowód:

zeznania K. P. k.84 akt;

protokół kontroli k 7-16 akt.

W postępowaniu jurysdykcyjnym A. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W złożonych wyjaśnieniach stwierdził, że szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy zostały przeprowadzone i pracownicy zostali przeszkoleni.

Decyzja inspektora pracy z 22.09.2011r. została zatem w całości wykonana w wyznaczonym terminie.

W zakresie nie zapewnienia odzieży i obuwia roboczego pracownikom podniósł, że sytuacja taka spowodowana była trudną sytuacją finansową szpitala. Zmuszony był, jako dyrektor (...) Publicznego Szpitala (...) nr we W. do wybierania, czy dokonać zakupu odzieży, czy też leków dla pacjentów. Zdecydował, że środki finansowe przeznaczy w części na zakup odzieży roboczej i taki zakup został dokonany dla osób pracujących na stanowiskach diagnostyki laboratoryjnej.

Pozostali pracownicy otrzymali za darmo środki ochrony indywidualnej. Wskazał, że działał w celu zapewnienia bezpieczeństwa pacjentom i umożliwienia im leczenia.

Odnosząc się do pierwszego z zarzuconych obwinionemu czynów stwierdzić należy, że wbrew stanowisku obwinionego szkolenia pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, nie zostały wykonane w określonym decyzją inspektora pracy terminie. Wynika to jednoznacznie z zawartych w aktach sprawy dokumentów, protokołu kontroli inspektora pracy, jak również zeznań K. P.. Termin przeprowadzenia szkoleń upłynął w dniu 31 stycznia 2012 roku i żaden z wymienionych w decyzji inspektora pracowników nie został takiemu szkoleniu poddany. Nastąpiło to dopiero podczas kolejnej kontroli inspektora pracy, w dniach 9 lutego 2012 r. i 14 lutego 2012 roku.

Nie realizując zatem ostatecznej decyzji inspektora pracy z 22 września 2011 roku nakazującej poddania okresowym szkoleniom w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy wymienionych w decyzji pracowników w zakreślonym terminie, A. Z. dopuścił się wykroczenia z art. 283 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) w związku z art. 207 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. nr 232, poz. 1378)

Odnosząc się do drugiego z zarzuconych obwinionemu czynów stwierdzić należy, że nie kwestionuje on okoliczności przedmiotowych przypisanego mu wykroczenia i potwierdza fakt nie zapewnienia wskazanym w zarzucie pracownikom odzieży roboczej i obuwia.

W ocenie Sądu, odwoływanie się przez niego do sytuacji finansowej szpitala, jako przyczyny leżącej u podstaw zaniechania wykonania tego obowiązku, nie może ekskulpować go od odpowiedzialności karnej. Racjonalne wydatkowanie środków finansowych, leży u podstaw każdej jednostki organizacyjnej. Jej działalność nie może być prowadzona kosztem zatrudnionych w niej pracowników, w sposób który narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy.

Podkreślić należy, że w zakresie zarzutu stawianego A. Z. pozostają pracownicy, którzy ze względu na specyfikę miejsca swojego zatrudnienia w szpitalu, mogli być narażeni na kontakt z materiałami biologicznie zakaźnymi.. Charakter wykonywanej przez nich pracy wymagał zatem zapewnienie im ochrony poprzez dostarczenie odpowiedniej odzieży i obuwia roboczego.

Nie sposób usprawiedliwiać zaniechania obwinionego twierdzeniem, że uznał za stosowne wydać pieniądze na inne cele, niż bezpieczeństwo pracowników, których zatrudniał. Nie sposób tym bardziej, że z informacji uzyskanej z (...) Publicznego Szpitala (...) wynika, że zobowiązania tej jednostki na dzień 31 grudnia 2011 roku wynosiły 123 379 025, 65 złotych, zaś przekazane z Narodowego Funduszu Zdrowia środki finansowe z tytułu wykonanych umów stanowiły kwotę 184 313 683, 29 złotych. Na dzień 31 grudnia 2012 roku kwota zadłużenia wynosiła natomiast 140 980 050,96 złotych, NFZ wypłacił zaś 178 484 690, 62 zł. (k.88).

W świetle podniesionych okoliczności Sąd uznał, że A. Z. zachowaniem swoim wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) w związku z art. 237 (7) § 1, § 2 i § 3, art. 237 § 9 § 1 i 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378).

Charakter naruszonych przez obwinionego norm prawa pracy i wynikających z tego wykroczeń, wielość osób, których naruszenia te dotknęły, wysoki stopień ich społecznej szkodliwości, w tym zwłaszcza poprzez nie dostarczenie niektórych pracownikom szpitala, którzy w związku z wykonywaną pracą mogą być narażeni na kontakt z materiałami biologicznie zakaźnymi, stosownej odzieży i obuwia roboczego, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając A. Z. karę grzywny. Kara ta nie jest nadmiernie surowa, a jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia winy, uwzględnia jego właściwości osobiste (obwiniony jest lekarzem) i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznej jej oddziaływania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624§ 1 k.p.k w zw. z art. 119 k.p.w.